

nekoliko godina prije (g. 787 = 1385—86), kad je umorstvom bio odstranjen njegov stariji brat Savdžibeg.⁷⁾ Sada, poslije dolaska Bajazitova na prijesto, tajanstvena smrt njegova oca i novo bratoubijstvo uzbudilo je bez sumnje duhove i dalo obilnu građu njegovim neprijateljima. Možemo lako zamisliti, kakvi su tada raznovrsni glasovi kolali po narodu o smrti gasi Murat-hana.

U takvim okolnostima dobiva osobito značenje odlučna tvrdnja Ahmedijina o poginulom Muratu:

„*Doista* on je bio pobjednik gazija, a kad primi mučeničku smrt, posta *neosporno* i šehit za vjeru“.

Ovi prilozi „*doista*“ i „*neosporno*“ vrlo su značajni, oni tako rekavši kategorički pobijaju protivna mnijenja i pokazuju, da su ta ipak postojala.

Zanimljivo je da je i Šukrullah u svom persijskom Beh-džet at-Tevarihu (Ljupkost historija), pisanom pedeset ili šezdeset godina iza Ahmedije, našao za potrebno unijeti i u svoj opis Kosovskog boja spomenuti bejt Ahmedijin, koji je preveo na persijski jezik:

„Pošto bješe *doista* pobjednik u borbi s nevjernima za vjeru, to je bez ikakve sumnje postao i mučenik za nju.“

Činjenica, da je Bajazit pogubio novoga suparnika, svoga mlađega brata Jakub-Čelebiju, bila je dakle također vrlo mučna za savjest njegovih podanika. Vidjeli smo, kako Ahmedija i Šukrullah prosto izostavljaju smaknuće Jakub-begovo u svom opisu Kosovskog boja. Isti Urudž, nezavisan duh, sasvim poriče, da bi u pogibiji Jakub-begovoj Bajazit imao bio dijela.

Bajazit je bio prvi od kuće Otmanovića, koji je počeo ubijati braću suparnike za očinski prijesto⁸⁾. Vjeronomno ubijstvo Jakub-Čelebije po svjedočanstvu Ašikpašićevu izazvalo je odmah poslije pobjede Kosovske u samoj vojsci, koja se još nalazila u neprijateljskoj zemlji, uzrujanost i smutnje. Pobunila se jamačno vojska iz oblasti Karasi-eli u Anadol⁹⁾, sandžaka Jakub-begova, koja je sa svojim gospodarom došla bila na tu evropsku vojnici. Begovi, suborci i pristaše Jakubove, bojali su se valjda odmazde Bajazitove. Sama činjenica da je odmah drugi dan

⁷⁾ Chalcocondylas, ed. Bekker I 40 id. Phrantzes. ed. Bekker I 50. Ducas, ed. Bekker 22. Hammer, GOR I 190 i 599 Zinkeisen, GOR I 237 id. Isp. TI, 89.

⁸⁾ Giese, *Das Seniorat im Osmanischen Herrscherhause*. Mitteilungen zur Osman. Gesch. (MOG) II 251. Hannover 1926.

⁹⁾ Oblast Qarasi-eli (Karasijina zemlja) u Anadol^u sa sijelom bega u Balikesru, stara Misija, zvala se po turkmenskom gospodar^u Qarasi (od Qara Isa ili Qara Ese) iz VII stoljeća po Hidžretu, koji je otac dinastije Qarasi-oghlu, bila je osvojena od Urhana g. 1345. Odatle je bio rod^{om} Evrenos-beg. Encycl. Islam I 633, II 80.